

**ВИРОК
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

м. Луцьк

04 грудня 2024 року

Луцький міськрайонний суд Волинської області у складі
головуючого судді - Данелюк О.М.

суддів - Полюшко А.В., Артиша Я.Д.

за участю секретаря судового засідання - Пуклі Ю.А.

прокурора - Костюка О.С.

захисника - Здиги Б.В.

захисника-Дениса О.І.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в порядку спеціального судового провадження за відсутності обвинуваченої (in absentia) обвинувальний акт у кримінальному провадженні, внесеного до ЄРДР за №22023030000000127 від 26.09.2023 року, що надійшов з Волинської обласної прокуратури, відносно:

Куті Тетяни Юріївни, 09 квітня 1976 року, народження, уродженкмі міста Луганськ Луганської області, зареєстрована за адресою: Луганська область, місто Луганськ, квартал Комарова, будинок 12/57, громадянки України.

раніше не засуджувалася

Стрельцова Євгена Миколайовича, 03 січня 1979 року народження, уродженця селища Новопокров, Новопокровського району, Луганської області, зареєстрований за адресою: селище Новопокров, вулиця Партизанська, будинок, 16, квартира 1, Старобільського району, Луганської області, громадянина України.

раніше не засуджувався

у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 111, ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 436-2 КК України,

ВСТАНОВИВ:

Кутя Т.Ю. обвинувачується у державній зраді, тобто діянні умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, наданні іноземній державі або її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчинених в умовах воєнного стану, за попередньою змовою групою осіб, а також у виготовленні, поширенні матеріалів у яких міститься виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії російської федерації проти України, розпочатої у 2014 році, а також глорифікація осіб, які здійснили збройну агресію російської федерації проти України, розпочату у 2014 році, представників збройних формувань російської федерації, а також представників окупаційної адміністрації російської федерації, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та представників підконтрольних російській федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України, вчинених з використанням засобів масової інформації, за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 111, ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 436-2 КК України, що мали місце за наступних обставин.

Верховною Радою України Радянської Соціалістичної Республіки схвалено 24.08.1991 «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави України.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України - Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій.

До системи адміністративно - територіального устрою України входять АР Крим, області, зокрема і Донецька область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно з вимогами ст. ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішується виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і російська федерація.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1991 російська федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Ради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримку миру та стабільності в Співдружності Незалежних Держав від 10.02.1995, що укладений між державами СНД, серед яких є Україна та російська федерація, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів один одного та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їхню непорушність, а також вирішувати усі суперечки, що виникають з питань кордонів і територій, тільки мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо такі виникнуть; не встановлювати з ними політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій і комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічної, фінансової, військової та іншої допомоги.

Згідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Ради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та російська федерація уклали 31.05.1997 Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (ратифікований Законом України від 14.01.1998 № 13/98-ВР та Федеральним Законом російської федерації від 02.03.1999 № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2 - 3 зазначеного Договору, російська федерація зобов'язалася поважати територіальну цілісність України,

підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загально визнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та російською федерацією про українсько-російський державний кордон від 28.01.2003 (ратифікований російською федерацією 22.04.2004), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької, Луганської, Запорізької та інших областей відноситься до території України.

Незважаючи на викладені вище обставини, 21.02.2022 російською федерацією визнано так звані «донецьку народну республіку» та «луганську народну республіку» незалежними державами, попередньо впроваджуючи в період 2013-2022 років, із застосуванням засобів масової інформації, ідеї єдиного російського народу та відсутності української нації, вчиняючи неоголошені та приховані вторгнення на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств рф, організовуючи та підтримуючи терористичну діяльність, направлену на окупацію Донецької та Луганської областей та порушення територіальної цілісності України.

Надалі «президент» російської федерації оголосив 24.02.2022 про рішення розпочати так звану військову операцію в Україні.

Після цього, збройними силами російської федерації, які діяли за наказом керівництва рф і зс рф, здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військовим штабам і складам Збройних сил України, а також підрозділами збройних сил та інших військових формувань рф 24.02.2022 здійснено вторгнення на територію суверенної держави Україна через державний кордон України, який проходить територіями Автономної республіки Крим, Запорізької, Донецької, Луганської, Харківської, Херсонської, Миколаївської, Сумської, Чернігівської та інших областей, і здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, окупували частину вказаної території, організували проведення псевдо-референдумів та прийняття незаконних, з огляду на норми міжнародних актів, рішень щодо включення окупованих територій Донецької, Запорізької, Луганської, Херсонської областей до складу суб'єктів російської федерації, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час і призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

У свою чергу, указом Президента України № 64/2022 від 24.02.2022, у зв'язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до п.20 ч.1 ст.106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану», введено воєнний стан на всій території України, дія якого неодноразово продовжувалася та який триває по даний час.

Відповідно до ч. 2 ст. 9 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» Кабінет Міністрів України, інші органи державної влади, військове командування, військові адміністрації, Верховна рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування здійснюють повноваження, надані їм Конституцією України, цим та іншими законами України.

Відповідно до ст. 9 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2012 № 1207-VII, державні органи та органи місцевого самоврядування, утворені відповідно до Конституції та законів України, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території діють

лише на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Будь-які органи, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території та їх діяльність вважаються незаконними, якщо ці органи або особи створені, обрані чи призначені у порядку, не передбаченому законом.

У ході розвитку подій, пов'язаних з військовою агресією РФ та окупацією ряду населених пунктів Луганської області, Кутя Т.Ю. з 2014 року постійно проживала на території Луганської області, та відповідно останній були достовірно відомі наведені вище факти розв'язання та ведення РФ агресивної війни проти України, здійснення підривної діяльності, захоплення державних установ, підприємств, організацій та військових частин, оскільки ці події широко висвітлювались більшістю засобів масової інформації, та набули розголосу у місцевого населення.

У свою чергу, громадянка України Кутя Т.Ю., відповідно до вимог ст. 68 Конституції України, зобов'язана неухильно додержуватися Конституції України та законів України, актів Президента України і Кабінету Міністрів України, наказів та інших нормативно-правових актів.

Відповідно до статті 5 Закону України «Про інформацію» № 2657-XII від 02.10.1992, кожен має право на інформацію, що передбачає можливість вільного одержання, використання, поширення, зберігання та захисту інформації, необхідної для реалізації своїх прав, свобод і законних інтересів, але реалізація права на інформацію не повинна порушувати громадські, політичні, економічні, соціальні, духовні, екологічні та інші права, свободи і законні інтереси інших громадян, права та інтереси юридичних осіб.

Відповідно до ч. 2 ст. 6 цього ж Закону, право на інформацію може бути обмежене законом в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку, з метою запобігання заворушенням чи кримінальним правопорушенням, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя.

У відповідності до положень статті 28 указанного Закону, інформація не може бути використана для закликів до повалення конституційного ладу, порушення територіальної цілісності України, пропаганди війни, насильства, жорстокості, розпалювання міжетнічної, расової, релігійної ворожнечі, вчинення терористичних актів, посягання на права і свободи людини.

З квітня 2014 року відбулось силове захоплення та подальше утримання захопленого міста Луганськ та частини території Луганської області представниками терористичної організації «ЛНР», керованих та фінансованих російською федерацією. Як наслідок, місто Луганськ та значна частина території Луганської області опинилась під контролем представників терористичної організації «ЛНР» та відповідно до постанови Верховної Ради України № 254-УІІ від 17.03.2015 «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями», постановою Верховної Ради України № 252-VIII від 17.03.2015 «Про визначення окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей, в яких запроваджується особливий порядок місцевого самоврядування», Закону України від 18.01.2018 «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» набули статусу тимчасово окупованої території.

На даний час місто Луганськ та ряд інших сільських, селищних, міських і районних територіальних громад Луганської області продовжують перебувати під окупацією збройних сил російської федерації, що зафіксовано відповідним Переліком затвердженим Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 25.04.2022 № 75.

Незважаючи на викладені вище обставини та норми законодавства України,

Кутя Т.Ю., діючи з мотивів непогодження з політикою представників української державної влади, підтримуючи ідеї проросійської спрямованості, у тому числі щодо подальшого розвитку України, виходячи з геополітичних інтересів російської федерації, які передбачають перебування України у сфері її впливу, а також з корисливих мотивів та хибного почуття кар'єризму, вирішила використати факт встановлення окупаційної влади на частині території Луганської області у своїх особистих інтересах, перейшла на бік ворога в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану, що виразилось у добровільному працевлаштуванні, не раніше 29.11.2022, більш точний час досудовим розслідуванням не встановлений, на посаду «директора» незаконно створеного так званого «государственного унитарного предприятия луганской народной республики «луганьмедиа» (мова оригіналу), добровільно погодившись з пропозицією представників окупаційної адміністрації держави-агресора - «правительства луганской народной республики» (мова оригіналу), та надавала іноземній державі допомоги у проведенні підривної діяльності проти України, що виразилось у добровільній організації діяльності та здійсненні керівництва видавництвом, друком, торгівлею газетами, книгами, журналами і періодичними виданнями; виробництвом, розповсюдженням, демонстрацією кінофільмів, відеофільмів та телевізійних програм; телерадіомовленням; діяльністю інформаційних агентств; діяльністю пов'язаною з використанням обчислювальних та інформаційних технологій, на підтримку держави-агресора, її окупаційної адміністрації та збройних формувань.

У подальшому, Кутя Т.Ю., розуміючи в силу власного вікового та освітнього розвитку те, що військовослужбовці зс рф шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України та здійснили напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське та оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти, а відтак - усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, будучи громадянкою України, сповідуючи ідеї військово-політичного керівництва рф щодо політичної, ідеологічної, національної нетерпимості та ненависті до Української Нації та державності, підтримуючи антиукраїнські рухи, спрямовані на відокремлення від України частини її території та населення, відстоюючи стійку проросійську позицію, з метою представлення окупаційній владі своєї особистої прихильності, формування в населення окупованої частини Луганської області та інших мешканців окупованих територій думки про невідворотність встановлення та утвердження російської окупації частини території України, як єдиної законної влади на цій території, упродовж періоду часу з 29.11.2022 по даний час, у співпраці з державою-агресором та його окупаційною адміністрацією, виконуючи вказівку керівництва останніх про вчинення дій, спрямованих на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, здійснює інформаційну діяльність, спрямовану на підтримку держави-агресора, її окупаційної адміністрації та збройних формувань.

Зокрема Кутя Т.Ю., не раніше 29.11.2022 та по даний час, перебуваючи на окупованій території у місті Луганську Луганської області, більш точний час та місце досудовим розслідуванням не встановлено, будучи «директором государственного унитарного предприятия луганской народной республики «луганьмедиа» (мова оригіналу), також обійняла посаду «главного редактора общественно-политической газеты «новопсковский весник» (мова оригіналу), таким чином приступивши до забезпечення періодичної підготовки, друку, розповсюдження та реалізації відповідного видання, при цьому, залучила до такої протиправної діяльності Стрельцова Є.М., який попередньо працював у Новопсковському районному комунальному підприємстві «Новопсковська районна студія телерадіомовлення» та директором приватного підприємства «Редакція газети «Перемога», тобто був обізнаний з роботою в засобах масової інформації, мав професійні навички та відповідно міг виконувати поставлені окупаційною владою завдання щодо інформаційної

діяльності.

Останній, у свою чергу, надав згоду на вчинення спільних та узгоджених дій, спрямованих на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України у формі переходу на бік ворога в період збройного конфлікту, вчинених в умовах воєнного стану, наданні іноземній державі допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, що виражались у здійсненні інформаційної діяльності у співпраці з державою-агресором та його окупаційною адміністрацією, спрямованої на підтримку держави-агресора, її окупаційної адміністрації, збройних формувань та зайняв посаду, мовою оригіналу, «ответственного за выпуск общественно-политической газеты «новопсковский весник» – редактора редакции печатных средств массовой информации пгт Новопсков».

Так, Кутя Т.Ю. реалізуючи спільний злочинний умисел спрямований на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України у формі переходу на бік ворога в період збройного конфлікту, вчинених в умовах воєнного стану, наданні іноземній державі допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, діючи умисно за попередньою змовою групою осіб, спільно з Стрельцовим Є.М. та іншими, невстановленими на момент досудового розслідування особами, виконуючи свої функціональні обов'язки, мовою оригіналу, «директора государственного унитарного предприятия луганской народной республики «луганьмедиа» та «главного редактора общественно-политической газеты «новопсковский весник», переслідуючи мету проявити себе та довести свою лояльність і відданість окупаційній владі держави-агресора, забезпечила підготовку до випуску, друк 27.01.2023 за адресою: місто Луганськ, вул. Лермонтова, 16, Луганської області, накладом 1200 екземплярів, та розповсюдження випуску №4 (27) «общественно-политической газеты «новопсковский весник» (мова оригіналу) об'ємом 4 газетні листи кожного, що містив виправдовування, визнання правомірною збройну агресію російської федерації проти України; інтенсифікацію створеного пропагандою російської федерації позитивного іміджу збройної агресії як такої, що захищає мирне населення окремих районів Донецької і Луганської областей від агресії з боку України, заперечення злочинного характеру збройної агресії; глорифікацію (возвеличення) військових різних національностей, що воюють проти України; підтримку загалом російської федерації та окупаційної адміністрації у рішеннях та відповідних діях, які вони реалізують на території самопроголошених квазідержавних утворень.

Надалі, використовуючи своє становище головного редактора вищевказаного періодичного видання і керівника незаконно створеного видавництва друкованих засобів масової інформації держави-агресора, діючи на користь і на боці ворога, Кутя Т.Ю., спільно з Стрельцовим Є.М. та іншими учасниками злочинної змови, забезпечила розповсюдження накладу вищевказаної газети серед мешканців Луганської області та інших мешканців окупованих територій України, що дозволило усім читачам вищевказаного часопису ознайомитись з його протиправним змістом.

Таким чином, своїми діями, які виразилися у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, що виразилося у переході на бік ворога в період збройного конфлікту, наданні іноземній державі або її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчинених в умовах воєнного стану, за попередньою змовою групою осіб, Кутя Тетяна Юріївна вчинила кримінальне правопорушення, передбачене ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 111 КК України.

Крім того, вона ж, не раніше 29.11.2022 та по даний час, перебуваючи на окупованій території у місті Луганську Луганської області, більш точний час та місце досудовим розслідуванням не встановлено, обіймаючи посаду «директора государственного унитарного

предприятия луганской народной республики «луганьмедиа» та «главного редактора общественно-политической газеты «новопсковский весник» (мова оригіналу), сповідуючи ідеї військово-політичного керівництва РФ щодо політичної, ідеологічної, національної нетерпимості та ненависті до Української Нації та державності, підтримуючи антиукраїнські рухи, спрямовані на відокремлення від України частини її території та населення, відстоюючи стійку проросійську позицію, з метою представлення окупаційній владі своєї особистої прихильності, формування в населення Луганської області та інших окупованих територій України думки невідворотності встановлення та утвердження російської окупації частини території України, як єдиної законної влади на цій території, з метою доведення до відома усіх читачів друкованого засобу масової інформації, які ознайомлюватимуться із змістом випуску газети №4 (27) «общественно-политической газеты «новопсковский весник» (мова оригіналу), усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, а також з корисливих мотивів та хибного почуття кар'єризму, діючи за попередньою змовою групою осіб, спільно з Стрельцовим Є.М. та іншими, невстановленими на момент досудового розслідування особами, виготовила та поширила з використанням незаконно створеного представниками держави-агресора засобу масової інформації, матеріали у яких міститься виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії російської федерації проти України, розпочатої у 2014 році, а також глорифікацію осіб, які здійснили збройну агресію російської федерації проти України, розпочату у 2014 році.

Так Кутя Т.Ю., забезпечуючи досягнення мети спільного злочинного плану, керуючись завданнями поставленими окупаційною владою держави-агресора перед останньою, як перед керівником незаконно створеного друкованого засобу масової інформації, займаючи посаду, мовою оригіналу, «директора государственного унитарного предприятия луганской народной республики «луганьмедиа» та «главного редактора общественно-политической газеты «новопсковский весник», спільно з Стрельцовим Є.М. та іншими, невстановленими на момент досудового розслідування особами, діючи за попередньою змовою групою осіб, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, підготувала до випуску, організувала друк 27.01.2023 накладу видання «общественно-политическая газета «новопсковский весник» (мова оригіналу) №4 (27) у кількості 1200 екземплярів та розповсюдження примірників вищевказаного накладу, кожен з яких містить виправдовування, визнання правомірною збройну агресію російської федерації проти України; інтенсифікацію створеного пропагандою російської федерації позитивного іміджу збройної агресії як такої, що захищає мирне населення окремих районів Донецької і Луганської областей від агресії з боку України, заперечення злочинного характеру збройної агресії; глорифікацію (возвеличення) військових різних національностей, що воюють проти України; підтримку загалом російської федерації та окупаційної адміністрації у рішеннях та відповідних діях, які вони реалізують на території самопроголошених квазідержавних утворень.

Надалі, указаний наклад видання «общественно-политическая газета «новопсковский весник» №4 (27) від 27.01.2023, як незаконно створений представниками держави-агресора засіб масової інформації, було розповсюджено невстановленими досудовим розслідуванням особами, серед мешканців Луганської області та інших мешканців окупованих територій України, що дозволило усім читачам вищевказаного часопису ознайомитись з його протиправним змістом.

Таким чином, своїми умисними діями, які виразились у виготовленні, поширенні матеріалів у яких міститься виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії російської федерації проти України, розпочатої у 2014 році, а також глорифікація осіб, які здійснили збройну агресію російської федерації проти України, розпочату у 2014 році, представників збройних формувань російської федерації, а також представників

окупаційної адміністрації російської федерації, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та представників підконтрольних російській федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України, вчинених з використанням засобів масової інформації, за попередньою змовою групою осіб, Кутя Тетяна Юріївна вчинила кримінальне правопорушення, передбачене ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 436-2 КК України.

Стрельцов Є.М. обвинувачується у державній зраді, тобто діянні умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, наданні іноземній державі або її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчинених в умовах воєнного стану, за попередньою змовою групою осіб, а також у виготовленні, поширенні матеріалів у яких міститься виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії російської федерації проти України, розпочатої у 2014 році, а також глорифікація осіб, які здійснили збройну агресію російської федерації проти України, розпочату у 2014 році, представників збройних формувань російської федерації, а також представників окупаційної адміністрації російської федерації, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та представників підконтрольних російській федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України, вчинених з використанням засобів масової інформації, за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 111, ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 436-2 КК України, що мали місце за наступних обставин.

Верховною Радою України Радянської Соціалістичної Республіки схвалено 24.08.1991 «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави України.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України - Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій.

До системи адміністративно - територіального устрою України входять АР Крим, області, зокрема і Донецька область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно з вимогами ст. ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішується виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і російська федерація. Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1991 російська федерація,

Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримку миру та стабільності в Співдружності Незалежних Держав від 10.02.1995, що укладений між державами СНД, серед яких є Україна та російська федерація, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів один одного та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їхню непорушність, а також вирішувати усі суперечки, що виникають з питань кордонів і територій, тільки мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо такі виникнуть; не встановлювати з ними політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій і комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічної, фінансової, військової та іншої допомоги.

Згідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заклучним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та російська федерація уклали 31.05.1997 Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (ратифікований Законом України від 14.01.1998 № 13/98-ВР та Федеральним Законом російської федерації від 02.03.1999 № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2 - 3 зазначеного Договору, російська федерація зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальноновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та російською федерацією про українсько-російський державний кордон від 28.01.2003 (ратифікований російською федерацією 22.04.2004), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької, Луганської, Запорізької та інших областей відноситься до території України.

Незважаючи на викладені вище обставини, 21.02.2022 російською федерацією визнано так звані «донецьку народну республіку» та «луганську народну республіку» незалежними державами, попередньо впроваджуючи в період 2013-2022 років, із застосуванням засобів масової інформації, ідеї єдиного російського народу та відсутності української нації, вчиняючи неоголошені та приховані вторгнення на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств рф, організовуючи та підтримуючи терористичну діяльність, направлену на окупацію Донецької та Луганської областей та порушення територіальної цілісності України.

Надалі «президент» російської федерації оголосив 24.02.2022 про рішення розпочати так звану військову операцію в Україні.

Після цього, збройними силами російської федерації, які діяли за наказом керівництва рф і зс рф, здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військовим штабам і складам Збройних сил України, а також підрозділами збройних сил та інших військових формувань рф 24.02.2022 здійснено вторгнення на територію суверенної держави Україна через державний кордон України, який проходить територіями Автономної республіки Крим, Запорізької, Донецької, Луганської, Харківської, Херсонської, Миколаївської, Сумської,

Чернігівської та інших областей, і здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, окупували частину вказаної території, організували проведення псевдо-референдумів та прийняття незаконних, з огляду на норми міжнародних актів, рішень щодо включення окупованих територій Донецької, Запорізької, Луганської, Херсонської областей до складу суб'єктів російської федерації, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час і призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

У свою чергу, указом Президента України № 64/2022 від 24.02.2022, у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до п.20 ч.1 ст.106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану», введено воєнний стан на всій території України, дія якого неодноразово продовжувалася та який триває по даний час.

Відповідно до ч. 2 ст. 9 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» Кабінет Міністрів України, інші органи державної влади, військово командування, військові адміністрації, Верховна рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування здійснюють повноваження, надані їм Конституцією України, цим та іншими законами України.

Відповідно до ст. 9 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2012 № 1207-VII, державні органи та органи місцевого самоврядування, утворені відповідно до Конституції та законів України, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території діють лише на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Будь-які органи, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території та їх діяльність вважаються незаконними, якщо ці органи або особи створені, обрані чи призначені у порядку, не передбаченому законом.

Станом на 24.02.2022 Стрельцов Є.М. постійно проживав на території селища Новопсков, Старобільського району Луганської області та обіймав посаду керівника приватного підприємства «Редакція газети «Перемога».

Наведені вище факти розв'язання та ведення РФ агресивної війни проти України, здійснення підривної діяльності, захоплення державних установ, організацій та військових частин, широко висвітлювались більшістю засобів масової інформації, в тому числі іноземних держав, у зв'язку з чим були достовірно відомі Стрельцову Є.М.

У свою чергу, громадянин України Стрельцов Є.М., відповідно до вимог ст. 68 Конституції України, зобов'язана неухильно додержуватися Конституції України та законів України, актів Президента України і Кабінету Міністрів України, наказів та інших нормативно-правових актів.

Відповідно до статті 5 Закону України «Про інформацію» № 2657-XII від 02.10.1992, кожен має право на інформацію, що передбачає можливість вільного одержання, використання, поширення, зберігання та захисту інформації, необхідної для реалізації своїх прав, свобод і законних інтересів, але реалізація права на інформацію не повинна порушувати громадські, політичні, економічні, соціальні, духовні, екологічні та інші права, свободи і законні інтереси інших громадян, права та інтереси юридичних осіб.

Відповідно до ч. 2 ст. 6 цього ж Закону, право на інформацію може бути обмежене законом в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку, з метою запобігання заворушенням чи кримінальним правопорушенням, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя.

У відповідності до положень статті 28 вказаного Закону, інформація не може бути

використана для закликів до повалення конституційного ладу, порушення територіальної цілісності України, пропаганди війни, насильства, жорстокості, розпалювання міжетнічної, расової, релігійної ворожнечі, вчинення терористичних актів, посягання на права і свободи людини.

З квітня 2014 року відбулось силове захоплення та подальше утримання захопленого міста Луганськ та частини території Луганської області представниками терористичної організації «ЛНР», керованих та фінансованих російською федерацією. Як наслідок, місто Луганськ та значна частина території Луганської області опинилась під контролем представників терористичної організації «ЛНР» та відповідно до постанови Верховної Ради України № 254-УІІ від 17.03.2015 «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями», постановою Верховної Ради України № 252-VIII від 17.03.2015 «Про визначення окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей, в яких запроваджується особливий порядок місцевого самоврядування», Закону України від 18.01.2018 «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» набули статусу тимчасово окупованої території.

На даний час місто Луганськ та ряд інших сільських, селищних, міських і районних територіальних громад Луганської області продовжують перебувають під окупацією збройних сил російської федерації, що зафіксовано відповідним Переліком затвердженим Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 25.04.2022 № 75.

Всупереч указаним правовим нормам, починаючи з 24.02.2022, тобто після повної окупації військовослужбовцями збройних сил російської федерації селища Новопсков, Старобільського району Луганської області, Стрельцов Є.М., маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань і життєвого досвіду для усвідомлення факту збройного конфлікту, викликаного російською військовою агресією, а відтак усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, водночас підтримуючи ідеї проросійської спрямованості, у тому числі щодо подальшого розвитку України, виходячи з геополітичних інтересів російської федерації, які передбачають перебування України у сфері її впливу, а також з корисливих мотивів та хибного почуття кар'єризму, у невстановлений досудовим розслідуванням час, з 24.02.2022 по 27.01.2023, вирішив використати факт встановлення окупаційної влади на частині території Луганської області у своїх особистих інтересах та перейшов на бік ворога в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану, що виразилось у добровільному працевлаштуванні, на посаду, мовою оригіналу, «ответственного за выпуск общественно-политической газеты «новопсковский весник» – редактора редакции печатных средств массовой информации пгт Новопсков» та наданні іноземній державі допомоги у проведенні підривної діяльності проти України.

Стрельцов Є.М., розуміючи в силу власного вікового та освітнього розвитку те, що військовослужбовці зс рф шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України та здійснили напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське та оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти, а відтак - усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, будучи громадянкою України, сповідуючи ідеї військово-політичного керівництва рф щодо політичної, ідеологічної, національної нетерпимості та ненависті до Української Нації та державності, підтримуючи антиукраїнські рухи, спрямовані на відокремлення від України частини її території та населення, відстоюючи стійку проросійську позицію, з метою представлення окупаційній владі своєї особистої прихильності, формування в населення

окупованої частини Луганської області та інших мешканців окупованих територій думки про невідворотність встановлення та утвердження російської окупації частини території України, як єдиної законної влади на цій території, упродовж періоду часу з 24.02.2022 по даний час, у співпраці з державою-агресором та його окупаційною адміністрацією, виконуючи вказівку керівництва останніх про вчинення дій, спрямованих на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, продовжує здійснювати розпочату на вищевказаній «посаді» у так званому друкованому виданні інформаційну діяльність, спрямовану на підтримку держави-агресора, її окупаційної адміністрації та збройних формувань.

Зокрема останній, з метою представлення окупаційній владі своєї особистої прихильності, формування в населення Луганської області думки невідворотності встановлення та утвердження російської окупації частини території України, як єдиної законної влади на цій території, просуваючи ідеї проросійської спрямованості щодо незворотного і стабільного існування на теренах Луганської області влади рф, будучи місцевим мешканцем, обіймаючи посаду керівника приватного підприємства «Редакція газети «Перемога», маючи досвід роботи у Новопсковському районному комунальному підприємстві «Новопсковська районна студія телерадіомовлення», спільно із невстановленими на момент досудового розслідування особами, погодився на отриману від «директора» незаконно створеного так званого «государственного унитарного предприятия луганской народной республики «луганьмедиа» (мова оригіналу) Куті Т.Ю. пропозицію про вчинення спільних та узгоджених дій, спрямованих на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України у формі переходу на бік ворога в період збройного конфлікту, вчинених в умовах воєнного стану, наданні іноземній державі допомоги в проведенні підривної діяльності проти України.

Так, Стрельцов Є.М., діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, реалізуючи спільний злочинний умисел спрямований на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України у формі переходу на бік ворога в період збройного конфлікту, вчинених в умовах воєнного стану, наданні іноземній державі допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, діючи умисно за попередньою змовою групою осіб, спільно з Кутею Т.Ю. та іншими, невстановленими на момент досудового розслідування особами, виконуючи свої функціональні обов'язки, мовою оригіналу, «ответственного за выпуск общественно-политической газеты «новопсковский весник» – редактора редакции печатных средств массовой информации пгт Новопсков», переслідуючи мету проявити себе та довести свою лояльність і відданість окупаційній владі держави-агресора, забезпечив підготовку до випуску, друк 27.01.2023 за адресою: місто Луганськ, вул. Лермонтова, 16, Луганської області, накладом 1200 екземплярів, та розповсюдження випуску №4 (27) «общественно-политической газеты «новопсковский весник» (мова оригіналу) об'ємом 4 газетні листи кожного, що містив виправдовування, визнання правомірною збройну агресію російської федерації проти України; інтенсифікацію створеного пропагандою російської федерації позитивного іміджу збройної агресії як такої, що захищає мирне населення окремих районів Донецької і Луганської областей від агресії з боку України, заперечення злочинного характеру збройної агресії; глорифікацію (возвеличення) військових різних національностей, що воюють проти України; підтримку загалом російської федерації та окупаційної адміністрації у рішеннях та відповідних діях, які вони реалізують на території самопроголошених квазідержавних утворень.

Надалі, використовуючи своє становище відповідального за випуск і редактора редакції друкованих засобів масової інформації селища Новопсков, діючи на користь і на боці ворога, Стрельцов Є.М., спільно з Кутею Т.Ю. та іншими учасниками злочинної змови, забезпечив розповсюдження накладу вищевказаної газети серед мешканців Луганської

області та інших мешканців окупованих територій України, що дозволило усім читачам вищевказаного часопису ознайомитись з його протиправним змістом.

Таким чином, своїми діями, які виразилися у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, що виразилося у переході на бік ворога в період збройного конфлікту, наданні іноземній державі або її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчинених в умовах воєнного стану, за попередньою змовою групою осіб, Стрельцов Євген Миколайович вчинив кримінальне правопорушення, передбачене ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 111 КК України.

Крім того, він же ж, не раніше 29.11.2022 та по даний час, перебуваючи на окупованій території у місті Луганську та селищі Новопсков, Старобільського району Луганської області, більш точний час та місце досудовим розслідуванням не встановлено, обіймаючи посаду «ответственного за выпуск общественно-политической газеты «новопсковский весник» – редактора редакции печатных средств массовой информации пгт Новопсков» (мова оригіналу), сповідуючи ідеї військово-політичного керівництва рф щодо політичної, ідеологічної, національної нетерпимості та ненависті до Української Нації та державності, підтримуючи антиукраїнські рухи, спрямовані на відокремлення від України частини її території та населення, відстоюючи стійку проросійську позицію, з метою представлення окупаційній владі своєї особистої прихильності, формування в населення Луганської області та інших окупованих територій України думки невідворотності встановлення та утвердження російської окупації частини території України, як єдиної законної влади на цій території, з метою доведення до відома усіх читачів друкованого засобу масової інформації, які ознайомлюватимуться із змістом випуску газети №4 (27) «общественно-политической газеты «новопсковский весник» (мова оригіналу), усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, а також з корисливих мотивів та хибного почуття кар'єризму, діючи за попередньою змовою групою осіб, спільно з Кутею Т.Ю. та іншими, невстановленими на момент досудового розслідування особами, виготовив та поширив з використанням незаконно створеного представниками держави-агресора засобу масової інформації, матеріали у яких міститься виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії російської федерації проти України, розпочатої у 2014 році, а також глорифікацію осіб, які здійснили збройну агресію російської федерації проти України, розпочату у 2014 році.

Так Стрельцов Є.М., забезпечуючи досягнення мети спільного злочинного плану, керуючись завданнями поставленими окупаційною владою держави-агресора перед останнім, як перед відповідальним за випуск незаконно створеного друкованого засобу масової інформації і редактором редакції друкованих засобів масової інформації, займаючи посаду, мовою оригіналу, «ответственного за выпуск общественно-политической газеты «новопсковский весник» – редактора редакции печатных средств массовой информации пгт Новопсков», спільно з Кутею Т.Ю. та іншими, невстановленими на момент досудового розслідування особами, діючи за попередньою змовою групою осіб, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, підготував до випуску, організував друк 27.01.2023 накладу видання «общественно-политическая газета «новопсковский весник» (мова оригіналу) №4 (27) у кількості 1200 екземплярів та розповсюдження примірників вищевказаного накладу, кожен з яких містить виправдовування, визнання правомірною збройну агресію російської федерації проти України; інтенсифікацію створеного пропагандою російської федерації позитивного іміджу збройної агресії як такої, що захищає мирне населення окремих районів Донецької і Луганської областей від агресії з боку України, заперечення злочинного характеру збройної агресії; глорифікацію (возвеличення) військових різних національностей,

що воюють проти України; підтримку загалом російської федерації та окупаційної адміністрації у рішеннях та відповідних діях, які вони реалізують на території самопроголошених квазідержавних утворень.

Надалі, указаний наклад видання «общественно-политическая газета «новопсковский весник» №4 (27) від 27.01.2023, як незаконно створений представниками держави-агресора засіб масової інформації, було розповсюджено невстановленими досудовим розслідуванням особами, серед мешканців Луганської області та інших мешканців окупованих територій України, що дозволило усім читачам вищевказаного часопису ознайомитись з його протиправним змістом.

Таким чином, своїми умисними діями, які виразились у виготовленні, поширенні матеріалів у яких міститься виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії російської федерації проти України, розпочатої у 2014 році, а також глорифікація осіб, які здійснили збройну агресію російської федерації проти України, розпочату у 2014 році, представників збройних формувань російської федерації, а також представників окупаційної адміністрації російської федерації, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та представників підконтрольних російській федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України, вчинених з використанням засобів масової інформації, за попередньою змовою групою осіб, Стрельцов Євген Миколайович вчинив кримінальне правопорушення, передбачене ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 436-2 КК України.

З урахування положень ст. 297-1 КПК України, ухвалою слідчого судді Луцького міськрайонного суду Волинської області від 14.08.2024 надано дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні № 22023130000000015 щодо громадянки України Куті Тетяни Юрївни та громадянина України Стрельцова Євгена Миколайовича, які підозрювалася у вчиненні кримінальних правопорушень (злочинів), передбачених ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 111, ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 436-2 КК України.

Повістки про виклик обвинувачених у судові засідання, а також інформація про процесуальні документи надсилались та публікувались відповідно до вимог ст. 323 КПК України.

Судом вживалися заходи для виклику обвинувачених для забезпечення доступу до правосуддя, у зв'язку із чим остання викликала в судові засідання в порядку ст. 323 КПК України.

Повістки про виклик опубліковувалися у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження, а саме у газеті «Урядовий кур'єр», на офіційному веб-сайті Луцького міськрайонного суду Волинської області, а також на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

Таким чином, суд вважає, що наявні у справі документи свідчать про відмову

Куті Т.Ю., Стрельцова Є.М., які в свою чергу повинні були знати про розпочате кримінальне провадження, від здійснення свого права предстати перед українським судом за діяння вчинені на території суверенної України, юрисдикцію якої обвинувачені над собою не визнають, та захищати себе безпосередньо в такому суді, а так само свідчать про їх наміри на ухилення від кримінальної відповідальності.

У той же час, ухилення обвинувачених від правосуддя, суд оцінює як реалізацію останніх їх невід'ємного права на свободу від самозвинувачення чи самовикриття (п/п. «g» п. 3 ст. 14 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права, ст. 63 Конституції України), як одну з ключових гарантій презумпції невинуватості.

Водночас, дане кримінальне провадження здійснювалось за обов'язковою участю захисників, які були забезпечені державою з Регіонального центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги у Волинській області.

Захисник обвинуваченої Куті Т.Ю. - адвокат Здига Б.В. у судовому засіданні зазначив,

що здійснюючи судовий розгляд у відсутності Куті Т.Ю. неможливо встановити наявність підстав для звільнення обвинуваченої від кримінальної відповідальності, зокрема, чи вчинені інкриміновані дії нею умисно чи під впливом, наприклад, фізичного або психічного примусу, застосованого відносно неї або членів її сім'ї, а докази сторони обвинувачення ґрунтуються виключно на припущеннях, у зв'язку з чим, виходячи з принципів презумпції невинуватості, просив виправдати обвинувачену у пред'явленому обвинуваченій за недоведеністю вчинення нею правопорушення.

Захисник обвинуваченого Стрельцова Є.М. - адвокат Денис О.І. у судовому засіданні зазначив, що здійснюючи судовий розгляд у відсутності Стрельцова Є.М. неможливо встановити наявність підстав для звільнення обвинуваченого від кримінальної відповідальності, зокрема, чи вчинені інкриміновані дії ним умисно чи під впливом, наприклад, фізичного або психічного примусу, застосованого відносно нього або членів його сім'ї, а докази сторони обвинувачення ґрунтуються виключно на припущеннях, у зв'язку з чим, виходячи з принципів презумпції невинуватості, просив виправдати обвинуваченого у пред'явленому обвинуваченій за недоведеністю вчинення нею правопорушення.

Враховуючи наведене, суд вважає, що стороною обвинувачення та судом вживалися достатні заходи щодо дотримання прав обвинувачених Куті Т.Ю. та Стрельцова Є.М. на захист та доступ до правосуддя, з урахуванням здійснення спеціального досудового розслідування та спеціального судового провадження.

Допитаний в судовому засіданні свідок Старцев Микола Стефанович, повідомив, що він на даний час займає посаду начальника Новопоквської селищної військової адміністрації Старобільського району Луганської області. До окупації смт. Новопокв керівником газети «Перемоги» був Стрельцов Є.М. На даний час, на тимчасово окупованій території Стрельцов Є.М. займає посаду редактора засобу масової інформації - газети «Новопоквский вестник» ЛНР, у якій висвітлюються діяльність окупаційної влади. Про співпрацю Стрельцова Є.М. з окупаційною адміністрацією йому стало відомо із соціальних мереж, та у ході спілкування зі своїми знайомими, пішов на співпрацю добровільно, без жодного примусу.

Допитаний в судовому засіданні свідок Шевелев Віталій Юрійович, повідомив, що до окупації м. Луганськ здійснював фото,- відео зйомку на замовлення приватних осіб. Під час здійснення своєї діяльності познайомився з Кутею Тетяною, яка користувалась його послугами. Про співпрацю Куті Тетяни з окупаційною адміністрацією йому стало відомо із соціальних мереж, та у ході спілкування зі своїми знайомими. Співпрацювала вона добровільно, жодного примусу до неї не було. З мережі Інтернет йому стало відомо, що вона зайняла посаду директора «Луганьмеді» окупаційної влади «ЛНР», де приймає активну участь у пропаганді «русского мира», виправдовує збройну агресію рф проти України, сприяє встановленню та утвердженню окупації рф частини територій України.

Допитаний в судовому засіданні свідок Гаєв Вадим Вікторович, повідомила він на даний час є підприємцем, до окупації смт. Новопокв Старобільського району Луганської області, а саме до 01.03.2022 займав посаду голови Новопоквської селищної ради Старобільського району Луганської області. До окупації смт. Новопокв Стрельцов Є.М. був керівником газети «Перемоги», а на даний час на тимчасово окупованій території Стрельцов Є.М. займає посаду редактора газети «Новопоквский вестник» ЛНР, у якій висвітлюються діяльність окупаційної влади, підтримка їх дій та рішень. Про співпрацю Стрельцова Є.М. з окупаційною адміністрацією йому стало відомо із соціальних мереж, та у ході спілкування зі своїми знайомими, пішов на співпрацю добровільно, без жодного примусу.

Окрім показань свідків, винність Куті Т.Ю. та Стрельцова Є.М. у вчиненні кримінальних правопорушень об'єктивно підтверджується також і іншими доказами дослідженими безпосередньо у кримінальному провадженні, зокрема:

1. Протокол огляду мережі Інтернет від 01.09.2023, здійснено огляд публікації із текстом та відеоматеріалами фотоматеріалом, у яких підтверджується, що Кутя Т.Ю. є

директором так званого «государственного унитарного предприятия луганской народной республики «луганьмедиа» (мова оригіналу), підтримує дії та рішення окупаційної влади, у тому числі бойовиків ЛНР, а саме на відеоматеріалах Кутя Т.Ю. вітає з пасхальними святами працівників так званих «правоохоронних органів «ЛНР» - «ОБТФ МВД ЛНР» (мова оригіналу);

2. протокол огляду мережі Інтернет від 02.09.2023, здійснено огляд публікації із текстом та відеоматеріалами, фотоматеріалом, у яких підтверджується, що Кутя Т.Ю. є директором так званого «государственного унитарного предприятия луганской народной республики «луганьмедиа» (мова оригіналу), підтримує дії та рішення окупаційної влади. На відеоматеріалах Кутя Т.Ю. вітає з «Днем перемоги» представників окупаційної влади;

3. протокол огляду мережі Інтернет від 04.09.2023, здійснено огляд публікації із текстом та відеоматеріалами, фотоматеріалом, у яких підтверджується, що Кутя Т.Ю. є директором так званого «государственного унитарного предприятия луганской народной республики «луганьмедиа» (мова оригіналу), підтримує дії та рішення окупаційної влади. На сайті та відеоматеріалах Кутя Т.Ю. є кандидатом в депутати партії «Единая Россия»;

4. протокол огляду мережі Інтернет від 19.01.2024, здійснено огляд каналу «Telegram», у якому виявлено офіційний канал ГУП ЛНР «Луганьмедиа», який має 3660 підписників. Також, під час огляду указанного каналу виявлено вихід газети «Новопсковский весник» на тимчасово окупованій території в якій містяться публікації щодо виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії російської федерації проти України, розпочатої у 2014 році, а також глорифікація осіб.

Крім того, встановлено, що засновником «Луганьмедиа» є ГУП ЛНР та директором так званого державного унітарного підприємства є обвинувачена Кутя Т.Ю. Головний офіс знаходиться у м. Луганську, вул. Лермонтова, 1Б, де також зареєстровано ряд засобів масової інформації ГУП ЛНР «Луганьмедиа», тому числі «Новопсковский весник»;

5. протокол огляду мережі Інтернет від 20.01.2024, здійснено огляд каналу «Telegram», у якому виявлено офіційний канал ГУП ЛНР «Луганьмедиа». На указаному каналі постійно розміщуються публікації щодо діяльності державних органів ЛНР, військової операції рф, підтримка рф тощо;

6. протокол огляду мережі Інтернет від 01.02.2024, здійснено огляд каналу «Telegram», у якому виявлено офіційний канал ГУП ЛНР «Луганьмедиа». На указаному каналі розміщується діяльність Куті Т.Ю., як директора ГУП ЛНР «Луганьмедиа», її підтримка рішень та дій окупаційної влади, та отримання за це подяк тощо.

7. протокол огляду мережі Інтернет від 13.01.2023, здійснено огляд групи «Старобільськ Новопсков Білоуракине», у якому розміщено публікацію про вчинення протиправних дій Стрельцовим Є.М., його підтримки дій та рішень окупаційної влади, робота в ГУП ЛНР «Луганьмедиа», газеті «Новопсковский весник» тощо;

8. протокол огляду мережі Інтернет від 16.01.2023, здійснено огляд групи «Старобільськ Новопсков Білоуракине», у якому розміщено публікацію про вчинення протиправних дій Стрельцовим Є.М., його підтримки дій та рішень окупаційної влади, робота в ГУП ЛНР «Луганьмедиа», газеті «Новопсковский весник» тощо;

9. протоками огляду мережі Інтернет від 17.01.2024, 18.01.2024, 18.01.2024 в мережі Інтернет на веб-ресурсі «Лента новостей ЛНР» та інших ресурсах виявлено публікацію про вихід газети «Новопсковский весник» на тимчасово окупованій території які містять публікації щодо виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії російської федерації проти України, розпочатої у 2014 році, а також глорифікація осіб.

10. протокол огляду від 24.01.2023, згідно якого з сайті Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України наявний наказ №309 від 22.12.2022, про окупацію ряду населених пунктів Луганської області, у тому числі м. Луганськ та Новопсковська селищна територіальна громада.

11. протоками огляду мережі Інтернет від 03.04.2023, 04.04.2023 виявлено розміщення

своїх акаунтів Стрельцовим Є.М. в соціальні мережі «Однокласники», «Facebook» в мережі Інтернет на веб-ресурсі «Лента новостей ЛНР» та інших ресурсах виявлено публікацію про вихід газети «Новопсковский весник» на тимчасово окупованій території;

12. протокол огляду мережі Інтернет від 16.09.2023, здійснено огляд російський інтернет-сайтів, на яких виявлені документи щодо діяльності ГУП ЛНР «Луганьмедіа», директором якого є Кутя Т.Ю., долучені відповідні виписки про реєстрацію указанного підприємства в рф, та діяльність пов'язана з друком та випуском газет, телевізійним мовленням, іншою медіа діяльністю на території ЛНР тощо.

13. примірник видання «общественно-политическая газета «новопсковский весник» №4 (27) від 27.01.2023, як незаконно створений представниками держави-агресора, за участі Куті Т.Ю. та Стрельцова Є.М., засіб масової інформації;

14. висновок судово-лінгвістичної семантико-текстуальної експертизи № 54/15/6-269 від 26.05.2023 – згідно з якого видання «общественно-политическая газета «новопсковский весник» (мова оригіналу) №4 (27) містить виправдовування, визнання правомірною збройну агресію російської федерації проти України; інтенсифікацію створеного пропагандою російської федерації позитивного іміджу збройної агресії як такої, що захищає мирне населення окремих районів Донецької і Луганської областей від агресії з боку України, заперечення злочинного характеру збройної агресії; глорифікацію (возвеличення) військових різних національностей, що воюють проти України; підтримку загалом російської федерації та окупаційної адміністрації у рішеннях та відповідних діях, які вони реалізують на території самопроголошених квазідержавних утворень;

15. протоколом слідчої дії - пред'явлення особи для впізнання за фотознімками, проведеної 27.12.2023, за участі раніше допитаного у провадженні учасника кримінального провадження Бурешем Б.Р., згідно якого свідок упізнав серед осіб, пред'явлених по фотознімках, відому їй особу обвинувачену Кутю Т.Ю., яка за її відомостями перейшла на бік ворога та надає допомогу в окупаційній владі;

16. протоколом слідчої дії - пред'явлення особи для впізнання за фотознімками, проведеної 20.01.2023, за участі раніше допитаного у провадженні учасника кримінального провадження Шевченко О.В., згідно якого свідок упізнав серед осіб, пред'явлених по фотознімках, відому їй особу обвинувачену Стрельцова Є.М., який за її відомостями перейшов на бік ворога та надає допомогу в окупаційній владі;

17. протоколом слідчої дії - пред'явлення особи для впізнання за фотознімками, проведеної 20.01.2023, за участі раніше допитаного у провадженні учасника кримінального провадження Старцева М.С., згідно якого свідок упізнав серед осіб, пред'явлених по фотознімках, відому їй особу обвинувачену Стрельцова Є.М., який за її відомостями перейшов на бік ворога та надає допомогу в окупаційній владі;

18. протоколом слідчої дії - пред'явлення особи для впізнання за фотознімками, проведеної 19.01.2023, за участі раніше допитаного у провадженні учасника кримінального провадження Гаєва В.В., згідно якого свідок упізнав серед осіб, пред'явлених по фотознімках, відому їй особу обвинувачену Стрельцова Є.М., який за її відомостями перейшов на бік ворога та надає допомогу в окупаційній владі;

Ураховуючи указані обставини, дослідженими судом доказами вважаю повністю підтверджуються винуватість Куті Тетяни та Стрельцова Євгена у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 111, ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 436-2 КК України, що полягали у державній зраді, тобто діянні умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, наданні іноземній державі або її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчинених в умовах воєнного стану, за попередньою змовою групою осіб, а також у виготовленні, поширенні матеріалів у яких міститься виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії російської федерації

проти України, розпочатої у 2014 році, а також глорифікація осіб, які здійснили збройну агресію російської федерації проти України, розпочату у 2014 році, представників збройних формувань російської федерації, а також представників окупаційної адміністрації російської федерації, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та представників підконтрольних російській федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України, вчинених з використанням засобів масової інформації, за попередньою змовою групою осіб.

Відповідно до ч. 1 ст. 111 КК України державна зрада - це діяння, умисно вчинене громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, шпигунство, надання іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України.

Отже, вчинення будь-яких діянь, передбачених ч. 1 ст. 111 КК України, заподіює шкоду національній безпеці України і розцінюються як підривна діяльність проти неї.

Надання іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги у проведенні підривної діяльності проти України полягає у сприянні їх можливим чи дійсним зусиллям заподіяти шкоду національній безпеці України. Види підривної діяльності проти України можуть бути різноманітними. Різний вигляд може мати і допомога у проведенні такої діяльності. Вона може надаватися шляхом організації чи виконання конкретного злочину, схилення до державної зради інших осіб, усунення перешкод для вчинення певних діянь тощо.

Згідно з дослідженими фактичними обставинами кримінального провадження Кутя Тетяна та Стрельцов Євген, будучи громадянами України, умисно, починаючи не раніше 29.11.2022, в період збройного конфлікту за військового вторгнення рф до України перейшли на бік ворога, забезпечувала встановлення та зміцнення окупаційної влади російської федерації шляхом безпосередньої участі в утворенні та функціонуванні незаконно створених окупаційних органів на тимчасово окупованій території України (Луганської області), забезпечували функціонування засобів масової інформації на тимчасово окупованій території, висвітлення діяльності окупаційної влади «ЛНР», з метою недопущення контролю української влади на цій території надавши цим допомогу державі-агресору в проведенні підривної діяльності проти України на шкоду суверенітету та територіальній цілісності України.

Щодо умисності вчинення таких дій і їх добровільності, то обвинувачені Кутя Тетяна та Стрельцов Євген, являються громадянами України, народилися, проживали все своє свідоме життя, виховувалася, отримувала освіту та працювала в Україні, упродовж тривалого часу там проживали та працювали.

Відтак, обвинувачені Кутя Тетяна та Стрельцов Євген мають достатній життєвий та професійний рівень і підготовку, щоб усвідомлювати суспільну небезпеку своїх дій, передбачати їх суспільно-небезпечні наслідки.

Наведеними вище доказами, зокрема фотоматеріалами, отриманими в результаті оглядів Інтернет - мережі, на яких зображені обвинувачені, котрі вільно будучи присутніми на різного роду організаційних заходах держави-агресора та окупаційної влади, з присутньою державною символікою окупантів, фактично стверджують встановлення окупаційної влади на суверенній території України, показаннями допитаних свідків, свідчить про невимушеність її поведінки, відсутність примусу з будь-чийого боку, а навпаки впевненість у своїх можливостях, планування свого майбутнього життя і роботи в окупаційних органах, а відтак добровільність їх дій, в тому числі переході на бік ворога в умовах окупації та воєнного стану, а також обіймання посади в окупаційному органі – засобі масової інформації, а відтак вони і мали бажання щоб суспільно-небезпечні наслідки злочину

настали для України.

Дії обвинувачених Куті Тетяни та Стрельцова Євгена з надання ними допомоги державі-агресору в проведенні підривної діяльності на шкоду суверенітетові та територіальній цілісності України мали свідомий і добровільний характер, на що також вказує характер таких дій, їх послідовність, тривалість у часі та динаміка розвитку. Останні, погодились висвітлювати діяльність окупаційної влади через засоби масової інформації окупаційної влади «ЛНР». Зокрема, Кутя добровільно погодилась з пропозицією представників окупаційної адміністрації держави-агресора - «правительства луганской народной республики» (мова оригіналу) зайняти посаду «директора» незаконно створеного так званого «государственного унитарного предприятия луганской народной республики «луганьмедиа» (мова оригіналу), та головного редактора « общественно-политической газеты «новопсковский весник» (мова оригіналу), а Стрельцов добровільного погодився зайняти посаду редактора указаної газети.

Обвинувачені, маючи громадянські права, можуть не підтримувати політичний режим країни, в якій проживає, працевлаштуватися на території іншої країни тощо, але вони при цьому не отримують права шкодити суверенітетові та територіальній цілісності України чи надавати іноземній державі будь-яку допомогу в проведенні підривної діяльності проти України на шкоду таким цінностям, тим більше в якості представника окупаційної влади.

Так, відповідно до ч. 1 ст. 373 КПК України, виправдувальний вирок ухвалюється у разі, якщо не доведено, що: вчинено кримінальне правопорушення, в якому обвинувачується особа; кримінальне правопорушення вчинене обвинуваченим; в діянні обвинуваченого є склад кримінального правопорушення. Виправдувальний вирок також ухвалюється при встановленні судом підстав для закриття кримінального провадження, передбачених пунктами 1 та 2 частини першої статті 284 цього Кодексу.

Фізичний або психічний примус є обставинами, які, згідно статті 40 КК України, за певних умов виключають кримінальну протиправність діянь, передбачених ст. 111-1 КК України.

Проте, суду не надано доказів, що обвинувачені будучи громадянами України, вчинила дії, що ставляться їм у провину, під безпосереднім впливом фізичного примусу, внаслідок якого вони не могли керувати своїми вчинками, чи психічного примусу, за умови, що такі дії були необхідними для усунення небезпеки, що безпосередньо загрожувала їм чи охоронюваним законом їх правам або правам інших осіб, а також суспільним інтересам чи інтересам держави, якщо цю небезпеку в даній обстановці не можна було усунути іншими засобами і якщо при цьому не було допущено більш значної шкоди, ніж відвернена шкода (або, хоча шкода була і більш значною, але внаслідок сильного душевного хвилювання, викликаного небезпекою, особа не могла оцінити відповідність заподіяної шкоди цій небезпеці).

Натомість, послідовні показання допитаних в судовому засіданні свідків, про які зазначено вище, об'єктивно вказують на добровільність дій обвинувачених, оскільки, як ствердили свідки, обвинувачені добровільно залишилися на тимчасово окупованій території.

Отже, правові підстави вважати про наявність обставин, що виключають кримінальну протиправність діяння обвинувачених у суда відсутні.

Таким чином, розглянувши кримінальне провадження з дотриманням положень ч. 1 ст. 337 КПК України, в межах висунутого обвинувачення, дослідивши безпосередньо в судовому засіданні наведені вище письмові докази у їх сукупності, надавши їм належну правову оцінку, відповідно до вимог ст. 94 КПК України, виходячи із загальних засад кримінального судочинства, враховуючи, що показання свідків, дані ними безпосередньо в судовому засіданні, є послідовними, відповідають іншим обставинам справи та підтверджуються дослідженими письмовими доказами, які, на думку суду, є належними та допустимими, не викликають сумнівів у їх достовірності, оскільки підстав ставити їх під сумнів у суду немає, тому суд бере їх за основу при постановленні даного вироку та

приходить до висновку про винуватість Куті Т.Ю. та Стрельцова Є.М.

При обранні покарання суд враховує ступінь тяжкості вчинених кримінальних правопорушень, характер діяння, форму й ступінь вини, мотиви вчинення кримінального правопорушення і дані про особу.

Обставин, які відповідно до ст. 66 КК України пом'якшують покарання обвинувачених Куті Т.Б. та Стрельцова Є.М. не встановлено.

Обставинами, яка відповідно до ст. 67 КК України обтяжують покарання обвинувачених Куті Т.Б. та Стрельцова Є.М є вчинення кримінального правопорушення групою осіб за попередньою змовою та вчинення злочину з використанням умов воєнного стану.

Кутя Тетяна вперше притягується до кримінальної відповідальності, до скоєння злочинів на обліках у лікаря психіатра та нарколога не перебувала, розлучена.

Стрельцов Євген вперше притягується до кримінальної відповідальності, до скоєння злочинів на обліках у лікаря психіатра та нарколога не перебував, одружений, наявні дві доньки 2001 та 2013 року народження.

Відповідно до вимог ч. 2 ст. 65 КК України особі, яка вчинила кримінальне правопорушення, має бути призначене покарання, необхідне й достатнє для її виправлення та попередження нових кримінальних правопорушень.

Згідно ч. 2 ст. 50 КК України покарання має на меті не тільки кару, а й виправлення засуджених, а також запобігання вчиненню нових кримінальних правопорушень як засудженими, так і іншими особами.

Таким чином, зважаючи на той факт, що обвинувачені Кутя Т.Ю. та Стрельцова Є.М., як громадяни України, вчинили умисний злочин проти основ національної безпеки України в період встановленого в Україні воєнного стану, фактично підтримуючи ідеї військово-політичного керівництва російської федерації щодо політичної, ідеологічної, національної нетерпимості та ненависті до української нації та державності, а також антиукраїнські рухи, спрямовані на відокремлення від України частини її території і населення та націлені на агресивну ідеологічну мотивацію і розповсюдження таких же настроїв у решти населення Луганської області та інших тимчасово окупованих територій і заперечення української державності, тому суд, враховуючи особу обвинувачених, підвищену суспільну небезпечність даного злочину, його тяжкість, наявність обставин, що обтяжує покарання та відсутність пом'якшуючих покарання обставин, а також приймаючи до уваги принципи законності, справедливості, обґрунтованості та індивідуалізації покарання, вважає, що виправлення та перевиховання обвинувачених не можливе без ізоляції від суспільства та призначає їй покарання у межах, установлених ч. 2 ст. 111 КК України, у виді позбавлення волі з позбавленням права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування, органах державного управління та контролю, підприємствах та організаціях державної чи комунальної власності та з позбавленням права здійснювати діяльність суб'єкта у сфері медіа та обіймати посади, пов'язані зі здійсненням редакційного контролю суб'єкта у сфері медіа з конфіскацією належного на праві власності майна.

Водночас, враховуючи конкретні обставини справи, суд не знаходить підстав для застосування до обвинуваченої вимог ст. 75 КК України чи призначення їй покарання із застосуванням ст. 69 КК України.

За переконанням суду, саме така міра покарання є законною, обґрунтованою, справедливою, необхідною, співмірною характеру вчинених дій та достатньою для виправлення обвинуваченого та попередження вчинення як ним, так і іншими особами кримінальних правопорушень.

Даних щодо наявності постанов про визнання речових доказів, процесуальних витрат у даному кримінальному провадженні прокурором не надано.

Керуючись ст.ст. 368, 370, 374 КПК України, суд, -

У Х В А Л И В :

Кутю Тетяну Юріївну визнати винуватою у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 111, ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 436-2 КК України, та призначити їй покарання:

- за ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 111 КК України у виді позбавлення волі строком на 15 років, з конфіскацією майна, з позбавленням права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування, органах державного управління та контролю, підприємствах та організаціях державної чи комунальної власності та з позбавленням права здійснювати діяльність суб'єкта у сфері медіа та обіймати посади, пов'язані зі здійсненням редакційного контролю суб'єкта у сфері медіа на строк 3 роки.

- за ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 436-2 КК України у виді позбавлення волі строком на 7 років, з конфіскацією майна.

На підставі ч. 1 ст. 70 КК України, за сукупністю кримінальних правопорушень остаточно призначити покарання шляхом поглинення менш суворого покарання більш суворим України у виді позбавлення волі строком на 15 років, з конфіскацією майна, з позбавленням права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування, органах державного управління та контролю, підприємствах та організаціях державної чи комунальної власності та з позбавленням права здійснювати діяльність суб'єкта у сфері медіа та обіймати посади, пов'язані зі здійсненням редакційного контролю суб'єкта у сфері медіа на строк 3 роки.

Стрельцова Євгена Миколайовича визнати винуватим у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 111, ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 436-2 КК України, та призначити покарання:

- за ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 111 КК України у виді позбавлення волі строком на 15 років, з конфіскацією майна, з позбавленням права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування, органах державного управління та контролю, підприємствах та організаціях державної чи комунальної власності та з позбавленням права здійснювати діяльність суб'єкта у сфері медіа та обіймати посади, пов'язані зі здійсненням редакційного контролю суб'єкта у сфері медіа на строк 3 роки.

- за ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 436-2 КК України у виді позбавлення волі строком на 7 років, з конфіскацією майна.

На підставі ч. 1 ст. 70 КК України, за сукупністю кримінальних правопорушень остаточно призначити покарання шляхом поглинення менш суворого покарання більш суворим України у виді позбавлення волі строком на 15 років, з конфіскацією майна, з позбавленням права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування, органах державного управління та контролю, підприємствах та організаціях державної чи комунальної власності та з позбавленням права здійснювати діяльність суб'єкта у сфері медіа та обіймати посади, пов'язані зі здійсненням редакційного контролю суб'єкта у сфері медіа на строк 3 роки.

Строк відбування покарання обвинуваченим рахувати з моменту приведення вироку до виконання, тобто з моменту фактичного затримання.

Обраний в порядку ч. 6 ст. 193 КПК України запобіжний захід у вигляді тримання під вартою - залишити без змін.

На вирок може бути подана апеляційна скарга до Волинського апеляційного суду протягом тридцяти днів з дня його проголошення через Луцький міськрайонний суд Волинської області.

Вирок набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано.

У разі подання апеляційної скарги вирок, якщо його не скасовано, набирає законної сили після ухвалення рішення судом апеляційної інстанції.

Учасники судового провадження мають право отримати в суді копію вироку.

Копію вироку після проголошення негайно вручити захиснику обвинуваченого та

прокурору.

Інформацію про ухвалений вирок, опублікувати у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження згідно з положеннями статті 297-5 КПК України та на офіційному веб-сайті суду.

Головуючий суддя

О.М. Данелюк

Судді

А.В. Полюшко

Я.Д. Артиш

Згідно з оригіналом.
Суддя Луцького міськрайонного суду

О.М. Данелюк

Вирок не набрав законної сили.
Оригінал вироку знаходиться в матеріалах справи № 161/6731/24; Ікп/161/730/24
Виготовлено з автоматизованої системи документообігу
Помічник судді:
04.12.2024

Ю.В. Маліна

Всього в копії 1204 арк.
Помічник судді:
Маліна Ю.В.

